

MATRI TERRA

Terra,
caminànnu ti scappisu
e 'u pruvulazzu mi rricuògghiu
ca si susi strata strata,
e strazzu,
sutta ê pieri,
'a to vesti ri sciuri e r'irbicedda.

Iu, m'a' crirri, mi ni luoru,
e ppi favuri,
nunn'a pigghiari a mali,
'nca nun mû scuordu,
matri terra,
ca 'n juornu,
a 'mmienzu austu,
mi rasti lu natali,
e m'addivasti, picciuttieddu,
a pani e latti,
cô sulì e l'accua 'n testa
sutta ô cielu.

Ora ti ciercu
e, cuannu puòzzu,
viègnu e t'abbrazzu
terra risiàta,
e abbuccatu ti frusciu
e, 'u sciauru circannu e 'u to rispiru,
cu l'armali r'erba mi pasciu
ciusi ciusi.

E jucannu t'accarizzu,
terra r'amuri,
e mi ni guoru
se t'addrizzu 'a ramistedda strapazzata,
e ppâ to siti
'u miàtu cuonzu all'accua cueta
'nca nê vini ti scurri
'nzina ô cori.
Appuoi 'a simenza m'arricuògghiu
rê to sciuri,
ca ansignunu 'a vita comu nasci,
'n annu si campa
e puoi si mori.

E 'a sira,
tinciennu l'immensu
ccô culuri russu 'u sulì mentri cala,
iu
pienzu e sientu,
cuannu ri l'uomu
'a stasciuni rô tiempu veni ca si ciuri
ri l'aternu ca trasi,
strittu nê vrazza tuoi,
o terra ri spranza,
gghià si n'àusta lu sapuri.